

ת"פ 40447/06/17 - מדינת ישראל נגד אנדרי דניאל איזקסון, שרון ברברה איזקסון

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ת"פ 40447-06-17 מדינת ישראל נ' איזקסון ואח' 06 יולי 2018

בפני כב' השופט אייל אברהמי, נשיא
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. אנדרי דניאל איזקסון
2. שרון ברברה איזקסון

הנאשמים

גזר דין

1. הנאשמים, בני זוג, הורשעו על פי הודאתם בכך שבמשך תקופה של לפחות שנתיים העסיקו בביתם עובדת זרה מהפיליפינים (להלן: העובדת). העובדות נכנסה לישראל כדי לעבוד בתחום הסייעוד ואילו הנאשמים העסיקו את העובדת בעבודות משק ביתם שלא על פי היתר כדן ובעת שהעובדת שהתה בישראל שלא כדן. העובדת התגוררה עימם כל התקופה. הנאשמים הורשעו אף בכך שהעסיקו את העובדת ללא ביטוח רפואי כדן. העבירות בהם הורשעו הנאשמים הינם לפי סעיף 2(א)(1), 2(א)(2) ו 2(ב)(3) לחוק עובדים זרים תשנ"א - 1991 (להלן: החוק).

2. ב"כ המאשימה בטיעוניה הפנה לפסיקת בית הדין הארצי לעבודה שבה נאמר כי העובדה שהעסקה במשק בית שלא כדן, נעשית על ידי אנשים נורמטיבים לחלוטין ונעדרי עבר פלילי, לא די בה כדי להפחית את הקנס, דווקא בשל הצורך בהרתעת אנשים נורמטיבים. עוד ציין כי יש לראות את **שני בני הזוג** כאחראים במידה שווה לעבירות בהן הודו.

ב"כ המאשימה טען כי מתחם הענישה אותו יש לקבוע בתחילה צריך להיות-ביחס לעבירת העסקה שלא כדן- בין 17,500 ₪ לבין 46,700 ₪ לכל אחד מהנאשמים. מתחם הענישה ביחס לעבירת העסקה ללא ביטוח רפואי כדן צריכה להיות לכל אחד מהנאשמים בסכום שבין 10,000 ₪ ל 20,000 ₪.

כמו כן, על הנאשמים לחתום על התחייבות להימנע מביצוע עבירות במשך שלוש שנים, שאם לא כן יושת עליהם קנס של 50,000 ₪. עוד הוסיף ב"כ המאשימה כי הוא משאיר את פריסת הקנס לשיקול דעת בית הדין.

3. ב"כ הנאשמים ציין כי הנאשמים הינם עולים חדשים, הורים לשבעה ילדים אשר מרביתם גרים בביתם. שניהם עוסקים בחינוך. לטענתם הנאשמת לקתה בדכאון לאחר לידה ובשל חוסר תפקודה בבית, נאלצו להסתייע בעובדת הזרה. אילו ידעו כי הדבר אינו כדין היו נמנעים מכך. אי התמצאותם בדין והקושי המשפחתי בריאותי שנוצר כאמור, היו הגורמים שהובילו אותם להתקשר עם העובדת. הנאשמים דאגו לעובדת ונתנו לה תנאים טובים מאוד מעל המקובל. הנאשמים כמובן הודו והורשעו על פי הודאתם ואין להם עבר פלילי.

החלטה

4. בתיקון 113 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) הוסף סעיף 40ב לחוק, שבו נקבע מנגנון רב שלבי: תחילה יש לקבוע את מתחם העונש ההולם ורק בשלב הבא יש לקבוע את העונש המתאים לנאשם הספציפי שבפנינו. העונש יקבע מתוך מתחם הענישה שהוגדר וניתן לחרוג ממנו בנסיבות המתאימות (סעיף 40 ג' לחוק העונשין).

5. בבואנו לקבוע את מתחם העונש ההולם, עלינו לפרט את אמת מידה המשכללת את הערך החברתי שנפגע ומדיניות הענישה הנהוגה, כולל נסיבות ביצוע העבירה, לרבות מידת אשמתו של הנאשם (סעיף 40 יא).

בית הדין הארצי בפסק הדין בענין **מדינת ישראל נגד אלי מן וערנה מן ע"פ 33166/09/15** פירט את דרך והשלבים של גזירת העונש .

בשלב השני יש מקום לשקול את נסיבותיו האישיות של הנאשם כולל נסיבות ביצוע העבירה הספציפית והתאמת העונש בהתאם לעקרון ההלימות.

לאור דברים אלה ובשים לב למדיניות הענישה ולכך ששני הנאשמים נהנו מעבודתה של העובדת, יש לקבוע לשניהם מתחם ענישה אחד לכל אחת מהעבירות.

6. לצורך קביעת מתחם הענישה נביא בחשבון את הערכים המוגנים כפי שפורטו בפסק הדין של בית הדין הארצי **ע"פ (ארצי) 57160/01/14 מדינת ישראל נ' חדוות הורים בע"מ** (פורסם בנבו, 08.02.2014):

"הערכים החברתיים המוגנים במסגרת עבירה זו הינם ערכים ממספר סוגים. ראשית - העסקת עובדים זרים, כקבוצה מוחלשת, ללא פיקוח המבטיח להם תנאי עבודה הוגנים, ותוך העסקתם מחוץ לחוק על כל המשתמע מכך, עלולה לפגוע בעקרונות יסוד לרבות בכבוד האדם של אותם עובדים (עפ"א 47/08 יאיר שערים 2000 בע"מ - מדינת ישראל, מיום 26.10.09). שנית - העסקת עובדים זרים ללא היתר פוגעת במדיניות הכלכלית של הממשלה ו"פוגעת גם בתנאי עבודתם של עובדים מקומיים רבים הצריכים להתחרות בשוק העבודה עם 'עבודה זולה'", היינו משליכה באופן עקיף

על היקף האבטלה ועל תנאי העסקתם של העובדים הישראלים (ע"פ 1001/01 מדינת ישראל - נפתלי ניסים, פד"ע לח 145 (2002); כן ראו את דברי ההסבר לתיקון מס' 7 לחוק עובדים זרים - ה"ח 143 התשס"ה 354 ואת דברי ההסבר לתיקון מס' 15 לחוק עובדים זרים - ה"ח 481 התש"ע 236). כחלק מכך יש לקחת בחשבון כי המניע לביצוע העבירה הינו במקרים רבים כלכלי, לצורך השגת תועלת כלכלית, ויש לפיכך הצדקה לעונש כלכלי אפקטיבי."

כן יש להביא בחשבון את תקופת העסקה שהיתה ארוכה, מעל שנתיים ימים. אין חולק כי חל תיקון 15 לחוק עובדים זרים במקרה זה שקובע כי מנימום הקנס צריך להיות כפל קנס מנהלי.

7. לנוכח כל האמור אני קובע את מתחמי הענישה הבאים לכל אחד מהנאשמים:

בגין העבירה של העסקת עובד זר שלא כדין בין 10,000 ₪ ל- 20,000 ₪ כפי שטען ב"כ המאשימה. בגין העבירה של העסקה ללא ביטוח רפואי כדין בין 5,000 ₪ ל 10,000 ₪.

8. בבואי ליישם את השלב הבא - של בחירת העונש הראוי בתוך מתחם הענישה - יש להביא בחשבון את הנסיבות האישיות של הנאשמים, לרבות מצבה הרפואי של הנאשמת שהיה קשה כאמור. אכן שני בני הזוג נהנו מעבודתה של העובדת הזרה, כאשר זו באה להחליף את העבודה שביצעה קודם לכן הנאשמת במשק ביתה. הואיל ושני בני הזוג נהנו מעבודתה של העובדת, אני מוצא להבחין ביניהם. אכן התרשמתי כי בני הזוג אנשים נורמטיביים והיה קושי מנטלי מסוים, שגרם - יחד עם הבעיה הרפואית - לביצוע העבירה. הנאשמים כאמור הודו וענין זה צריך להזקף לזכותם.

9. לנוכח כל האמור אני גוזר על כל אחד מהנאשמים בגין העסקת עובדת זרה שלא כדין קנס בסך 13,000 ₪ וקנס נוסף בסך 5,000 ₪ בגין העסקת העובדת ללא ביטוח רפואי כדין.

הקנסות הנ"ל ישולמו ב- 20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם ביום 1.8.2018 וכך מידי כל יום ראשון לחודש קלנדרי עוקב.

10. בהתאם לסעיף 72 לחוק העונשין, אני מחייב כל אחד מהנאשמים לחתום על התחייבות עצמית שלא לעבור עבירה מסוג העבירות נשוא כתב האישום למשך 3 שנים מיום החתימה, שאם לא כן יחוייב בקנס בסך 30,000 ₪. הנאשמים יפנו למזכירות בית הדין לא יאוחר 1.8.18 כדי לחתום על התחייבות כאמור ועל מנת לקבל שוברים לתשלום.

בהתאם לבקשת הצדדים ישלח אליהם גזר הדין בדואר חלף הקראת גזר הדין באולם.

11. זכות ערעור לבית הדין הארצי לעבודה בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג תמוז תשע"ח, 06 יולי 2018, בהעדר הצדדים.